

Maria Fijałkowska

Warszawa

21

Zyciorys

Urodzona na Wołyniu w miejscowości Cumiń koło Otuki - krzeszaczka do szkół klasztornych SS. Niepokalanej w Nizniowie koło Stanisławowa w latach 1935-1939. -

Wybuch wojny znalazłam mnie na wakacjach w rodzinnym domu.

Po wejściu wojsk radzieckich (17 września 1939) razem z rodzicami udaliśmy się do Warszawy - w Warszawie uczęszczałam do liceum zawodowego przy gimnazjum Powiażowskiego, potem na tajnych lekcyjach w prywatnych domach ukrywających matkę (1942). -

Mój ojciec w latach 1940-1942 był więźniem Oświęcimia a brat Edmund został rozstrzelany przez Niemców na wiosnę 1943 roku. - W październiku 1941 roku wstąpiłam na Poliborę do organizacji podziemnej w O. Wiszeli "Gaszczkowcy" uczęszczałam na szkołę sanitarną 1942 roku służyłam w szpitalu przyzwy, znalazłam się w szereguch Narodowych Sił Zbrojnych - w latach 1943-44 to okres formowania szpitala medycyńskiego

22

1° sierpnia 1944 roku wybuch Powstania
został mnie na Starym Mieście
gdzie 5-6° sierpnia dostaliśmy
kwatery na ul. Junga 20. To zor-
ganizowano szpital polowy (w piwnicy
Jole Operacyjnej). Szefem szpitala
był dr. ps. Wank 2 NSZ. Komendantką
medycznego plutonu kobiet była
„Leno” 2 NSZ. Z domu Łada miesz-
kała na ulicy Borodajkiewicza na
Dzielnicy — w szpitalu tym poza
pielęgnacją rannych pełniłam
przy dr. Wanku funkcję siostry ope-
racyjnej. 2-3 września (1944) transpor-
towaliśmy rannych kawałami aż do
własnej przy ulicy Wawelskiej. Następnie
zjechałam się do Komendy Głównej A.K.
mieszczącej się na Placu Napoleona w gmachu
„Prencipal”, zostaliśmy odkomenderowani
do macierzystego budynku „Grodzka”
przy ulicy Czernilnej 26, w związku z tym
się tam punkcie (istnie) medycznej
byłam siostrą (operacyjną) operatorem-
ką. — Po upadku powstania wyszłam
z Warszawy z grupą ludzi potrzebujących
pomocy do Pruszkowa jako siostra
P.C.K. i tak dokładałam po trzech latach
zakonczyłam swój udział w Ruchu Oporu